

skjøndt det ene og alene var paa Basis af den, jeg havde talt. Det træffer sig nu saa heldigt, at jeg her kan staae med det Blad i Haanden, hvori der staaer trykt, hvad jeg har sagt, og deraf fremgaaer det, at min Udtalelse har været følgende: „Sele den Udvikling, som vi have hørt af den høitagtede Minister, om, at disse Monitorer kunne forsvare vort Land og sikkre Forbindelsen mellem deis Dele, falder bort ved den Betragtning, at Tjendenen jo ogsaa kan have Monitorer.“ Det glemmer den høitagtede Minister ganske og paastaar, at jeg skulde have sagt, at Tjendens store Skibe, der stille 21 Fod, kunde løbe ind, hvor der kun er 12 Fod Vand, men jeg veed meget vel, at et Skib, som stiller 21 Fod, ikke kan flyde paa 12 Fod Vand. Derfor har jeg heller ikke sagt en eneste Smule af, hvad den høitagtede Minister har lagt mig i Munden og af hvilken Grund han troede, at jeg havde forløbet mig; nei, det er ikke mig, der har forløbet mig, men det er en Anden. Jeg havde nærmest forlangt Ordet for at give denne Oplysning, og jeg er nu saa heldig at kunne give den ved Hjælp af Rigsdagstidenden. — Jeg maa altsaa vedblivende paastaae, at det er et urigtigt System, man kommer ind paa ved her at følge den høitagtede Minister, og, som jeg nu hører, ogsaa den øvrige Deel af Regjeringen. Jeg maa vedblivende være af den Mening, at den Forandring i Systemet, hvorom der her er Tale, ikke atter kan forandres ad Aare, men er en Hovedforandring, som vil have Følger for den hele Fremtid, og det er derfor, jeg anseer det for min Pligt, det Bedste jeg kan, at tilraade ikke at følge den høitagtede Minister i at forandre den Udvikling, som nu siden Kanonbaadstiden, altsaa i 56 Aar, er bleven fulgt af vor Marine.

Schønheyder: Skjøndt der i den høitagtede Ministers Gjensvar i sidste Møde ikke egentlig var Noget, som væsentligt trænger til at imødegaaes, var der dog et Par Punkter deri, som jeg ikke kan lade staae uimodsagte. Den høitagtede Minister har med Hensyn til et Udtryk, jeg brugte, nemlig „jævnbyrdigt“, udtalt, at vi ikke kunde skaffe jævnbyrdige Skibe, fordi vi ikke kunde bygge dem

saa store og kostbare som andre Magter. Jeg maa meget beklage, at jeg med Hensyn til et Spørgsmaal, som det var mig af særlig Bigtighed at fremstille klart her i Salen, ikke har været saa heldig at blive forstaaet af den høitagtede Minister. Ved „jævnbyrdige Skibe“ forstaaer jeg — og saaledes opfattes Udtrykket ogsaa i Almindelighed — Skibe, som staae hinanden nær i Vandserets Modstandsevne, i Artilleriets Gjennembrydningssevne, i Farten og i de Egenstaber, som sætte dem istand til at manøvrere hurtigt og let. Dette kunne vi opnaae med mindre og som Følge deraf ogsaa mindre kostbare Skibe end — for at jeg skal nævne et Exempel — saadanne Colosser som det engelske „Monarch“ og det preussiske „König Wilhelm“, og det af den ganske simple Grund, at vi ikke af vore Skibe forlange større Sødygtighed, end at de skulle kunne kæmpe mellem Østersøen og Kattegattet, medens der af de andre Skibe forlanges, at de skulle føre deres Vandser og Kanoner over Verdenshavet. Vi maae nemlig ikke være saa forsængelige at troe, at vor sydlige Nabo bygger sin Flaade alene med det eensidige Formaal, at bekæmpe os; nei, han har ganske andre og større Interesser at varetage. Jeg skal iøvrigt gjøre opmærksom paa, at man nu ogsaa i England er kommen til den Erkjendelse, at man ikke til Forsvaret af sine engere Farvande behøver at bygge saa store Skibe, og jeg kan oplyse, at der for Dieblisset i England er under Bygning — jeg veed ikke, om de nu ere færdige — en Klasse Skibe, som komme det paatænkte Nr. 56 meget nær. Det ene hedder „Devastation“ med 2 Laarne, 12 Tommers Vandser og 13 Miles Fart, det andet hedder „Hotspur“ og har 1 Laarn, 11 Tommers Vandser og 12 Miles Fart, og det er ganske mærkeligt, at det paatænkte Nr. 56 ligger med Hensyn til Størrelsen omtrent midt imellem dem. — Naar jeg atter idag kommer til at nævne Søforterne, er det, som jeg allerede udtalte i sidste Møde, aldeles ikke for at reise en Discussion om dem; men jeg kan ikke tillade, at man atter og atter benægter en Kjendsgjerning, der er saa klar, og som Enhver kan overbevise sig om ved at tage en Vasser og et Søfort i Haanden; det, at man